Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31636
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

ne possessionis ꝓpriꝰ ẽ ds. Hic enim solus dignus
hoc distribuere & auferre in se delinquentib⁹ po
test. cui uos exhibentes quales uos ipse uult ẽe si
mul & ego uoluntate ei sciens apte uos moneo.
Non enim eritis beatissimi & omnib⁹ uenerabiles aut
felices. si ex illi mandatis aliquando cessaueritis.
Possessio namq: bonoꝝ quam ne teneas firma ma
nebit & p̃sentium rerum celeritatem seruitute habe
bitis si solum qs ds uult sequi his obediatis. &
neq: legum alienarum ordinem ꝓponatis. neq: pietatem
quam ne circa dm geritis sperneritis ad modum aliu
cuertamini. Hec aut agentes fortissimi cunctoꝝ
eritis bella ferre & inimicoꝝ nulli succubere
Do enim uobis auxiliatore p̃sente cunctos uos possit
post ponere rationis e pmia siqd de magne
uirtutis uob s posita et q omni uita possidea
tis. Yut enim primum bonarum causarum e pmi
um. deinceps & ia aliarum rerum pstat augmentum.
ita ut du intuos ea usi fueritis magna uob
eferat uita. & in ter alienigenas gloriosos
efficiat. & apud posteros eminentes ostendat
Hec itaq: poteritis adipisci si legib⁹ quas dictas
in ado estitui obediatis easq: custodiatis. & earum sa
pientia meditemini. Ego autem discedo inuitis bo
nis commendans uos castitati legis & bone cuersa
tionis ornatui uirtutib⁹q: ducum qui puidentia
uire utilitatis exhibebunt Ds autem qui actem uri
psul ex tuit peccu uoluntate & ego uob utilis
fui. non usq: ad psens stare faciet puidentia sua.
s; quanto tempe ipsi uolueritis eum habere patrocinantem in uirtutis studiis pmanentes tanto psidium
ei habebitis. Consilia namq: uob pbebunt optima.
que sequentes felices eritis. Pontifex eleazarus &
iesus nec non & seniores & principes tribuum qs audi
re uos conuenit scientes quod omnis qui liberi sub
principe esistunt & principatum tenere & libertatem p
esse possunt. Nec indignemini in his que uos a
gere duces uri poposcerunt. Nec etenim ut bene fa
cientib⁹ iniuria non faciatis in hoc fiduciam ponentis.
qd decetero declinantes meliores causas habebitis
nec huiusmodi ira aliqn sumatis. quali cura
me uti sepi psuplsistis. Hostis enim qd
so u frequenter peiora a uob quam ab hostib⁹
luxu morus pericula sustinuit. Et hec non im
dine p peria ferens uob dico. non enim in
uentum. exitu utre dolentes etia me

relinquere uolens hec admemoriam reuoco. quido
nec tempe quo hec patebant uat agnoscor: s; ut de
futuro utilitatib⁹; tempeis. & in ullo uris psulib⁹
iniuriam ꝓpter diuicias faciatis. que uob iordanem tran
seuntib⁹. & chananeam optinentib⁹ affluentia due
uent Nam si peaces fueritis etep̃tores effecti. &
uirtute deuotione eq: pdideritis quam circa dm ge
ritis. eum pmtr habebitis inimicum. & tam quam
armis obtinuistis terrum cum magnis obpbri is a
mittentis. totumq: dispersi por be uro seruicio omnem
tiam & mare coplebitis. et itaq: uob du hoꝝ om
nium expti fueritis titulis ia penitencie memoria
legum non seruatarum. Unde si uultis hec apud uos p
manere du hostib⁹; pualuerit nullum relinquatis
exes. s; omis pure decertite: ne ulloꝝ studia degu
stantes a cuersatione patria recedatis. S; aras &
lucos. & templa. quecumq: habuerit destruenda
amoneo. & gentem memoriam eoꝝ igne cisumi. Sic
etenim uob bonoꝝ uroꝝ erit firma securitas. He
u pignoranti melioris rei natura uia adpe
iora declinet. & leges uo bis dictante min do co
positu. & ordinem bone cuersationis institui. Cui
seruantes ornatum. felicissimi eritis omnium rerum.
Hec dicens dedit eis in libro leges. & cuersationis
modum ibi conseptum. Illi u flebant & multum quere
bant ducem memoriam piculoꝝ ei habentes & quam
peoꝝ salute gessisset desperantes eum de futuris
qsi nullus ei principes simulis foret mun quem ia dm
fui pdidere credentes eo qd moyses eum potu exoras
set Teeoꝝ que in deserto ei cum ira locum fuerant
penitencia agentes ingemiscebant ita ut omnis
ppls in lacrimas prupperet. Moyses autem consolabatur
eos licet digni multis lacrimis essent uidebatur tam
amouebat eos a fletu. itaq: magna uterent cuer
satione poscebat. Tunc g cuentes ita dimissus est
Volo autem conuersationem dicere pmtr moysi. eiq:
dignitatis uirtutes exponere: ut qui hec lege
rint agnoscant qualia initia mri habuere maio
res. & sic ad aliarum rerum uenire narrationem. Sop
ta sunt hec omnia sicut ille reliqt mihi nob adi
cientib⁹ ad ornatum qd a moyse relictum non est. Hoc ta
men nobis placuit min nouitatis inducere ut
secm genem nob singla disponant. Dispse namq:
a illo insepus relicta s & quem ad modum dm in sin
gulis quib⁹q: esiluit. Preterea namq: necessarium
iudicaui hec pducere: ne aliqua nob a contribu